Αλατσατιανή

Στ' Αλάτσατα στην Παναγιά,
στ' αγιόδημ' από πίσω,Αλατσατιανή,
στ' αγιόδημ' από πίσω, Πανωχωριανή,
έχω φυτέψει λεμονιά,
και πάω να την ποτίσω, Αλατσατιανή,
και πάω να την ποτίσω Πανωχωριανή.
άιντε, άιντε γκιντελίμ, Αλατσατιανή,
θα σε κλέψω δε σ' αφήνω, Πανωχωριανή.

Κακόβολέ μου Ντουσεμέ,
με τις ανηφοριές σου, Αλατσατιανή,
με τις ανηφοριές σου, Πανωχωριανή,
κάνε κι εμένα γείτονα,
με τη γειτόνισσά σου, Αλατσατιανή,
με τη γειτόνισσά σου, Πανωχωριανή.
άιντε, άιντε γκιντελίμ, Αλατσατιανή,
θα σε κλέψω δε σ' αφήνω, Πανωχωριανή.

Στ' Αλάτσατα είν' ένα βουνό,
Καράνταή το λένε, Αλατσατιανή,
Καρανταή το λένε, Πανωχωριανή,
που παν' οι Αλατσατιανές,
και τον καημό τους λένε, Αλατσατιανή,
και τον καημό τους λένε, Πανωχωριανή.
άιντε, άιντε γκιντελίμ, Αλατσατιανή,
θα σε κλέψω δε σ' αφήνω, Πανωχωριανή.

(αγιοδημ’ = άγιο βήμα, γκιντελίμ = να πάμε / Ντουσεμές = δύσβατος ανηφορικός δρόμος της πόλης).

Γιωργίτσα

Εγώ 'λεγα να σ' αγαπώ Γιωργίτσα μου,
κανείς να μην το ξέρει,

τώρα το μάθανε οι δικοί Γιωργίτσα μου,
το μάθανε κι οι ξένοι.

Έλα Γιούλα Γιούλα έλα πάρε με,
άνοιξε τις δυο αγκάλες μέσα βάλε με.

Το γιασεμί στην πόρτα σου Γιωργίτσα μου,
άνθισε και θα δέσει,
τ' αγγελικό σου το κορμί Γιωργίτσα μου,
στα χέρια στα χέρια μου θα πέσει.

Έλα Γιούλα Γιούλα έλα πάρε με,
άνοιξε τις δυο αγκάλες μέσα βάλε με.

Μάζεψε εσύ τα γιασεμιά Γιωργίτσα μου,

κι εγώ τα βελονιάζω,
πούλησε την αγάπη σου Γιωργίτσα,
κι εγώ την αγοράζω.

Έλα Γιούλα Γιούλα έλα πάρε με,
άνοιξε τις δυο αγκάλες μέσα βάλε με.

ΑΛΑΤΣΑΤΙΑΝΕ ΜΟΥ ΑΕΡΑ

Όσ' άστρα είναι στον ουρανό
τριγύρω στο φεγγάρι αχ τριγύρω στο φεγγάρι,
τόσα καλωσορίσματα
σου στέλνω κάθε βράδυ αχ σου στέλνω κάθε βράδυ.

Αλατσατιανέ μου αγέρα που φυσάς νύχτα και μέρα.

Σ’ αφήνω την καληνυχτιά
πέσε βαθιά κοιμήσου αχ πέσε βαθιά κοιμήσου,
και ‘γώ θα μείνω πλάϊ σου
σκλάβος και δουλευτής σου αχ σκλάβος και δουλευτής σου.

Αλατσατιανέ μου αγέρα που φυσάς νύχτα και μέρα.

Γίνε φωνή μου πέλαγος
κι αρμένισε σαν άστρο αχ κι αρμένισε σαν άστρο,
κι άμε χαιρέτισε μου ‘τό
τον κρίνο μου τον άσπρο αχ τον κρίνο μου τον άσπρο μου.

Αλατσατιανέ μου αγέρα που φυσάς νύχτα και μέρα.

ΑΛΑΤΣΑΤΙΑΝΟΣ ΜΠΑΛΛΟΣ

Αρχίνα γλώσσα μου γλυκιά κι αχείλι μου μελέτα,
και ‘σύ καημένη μου καρδιά όσα κι αν ξέρεις πες ‘τά.

Τραγούδια και παινέματα ξέρω και ‘γώ καμπόσα,
μα δε μ’ αφήνει να τα πω η ταπεινή μου γλώσσα.

Τα πόδια το κορμί βαστούν κι η κεφαλή την γνώση,
κι η γλώσσα την τιμή κρατά σ’ άλλον(ε) να τη δώσει.

Τ’ άστρα δε βασιλεύουνε ο ήλιος τα θαμπώνει,
και η δική σου ομορφιά το νου μου το σκλαβώνει.

Τα μάτια βάζεις κάτω και την τσεμπεροσιά,
την εδική σου γνώμη δεν την αλλάζεις πια.

Η θάλασσα ‘χει έναν καημό ίσκιο δέντρου δεν βλέπει,
και ‘σένα η αγάπη σου υποφερμό δεν έχει.

Γλυκά γλυκά με βλέπεις και μου χαμογελάς,
με τα φερσίματά σου δείχνεις πως μ’ αγαπάς

ΓΙΑΛΟ ΓΙΑΛΟ

Τα μάτια σου με κάψανε μα ‘γώ τα καμαρώνω,
σαν κάνω μέρες να τα δω κλαίω και δε μερώνω.

Έβγα να σε δω έβγα να σε δω
έβγα να σε δω να παρηγορηθώ.

Όλοι μου λέν’ να σ’ αρνηθώ δεν ξέρω τι να κάνω,
και ‘γώ μια ώρα αν δε σε δω το νου μου τον (ε)χάνω.

Γιαλό γιαλό γιαλό ψαράκια κυνηγώ
κυνήγα τα και ‘σύ αγάπη μου χρυσή.

Κι όλοι μου λέν' αρνήσου το και κατηγόρησε το,
μα 'γώ 'λεγα από μέσα μου Θεέ μου 'μπρόβαλε το.

Μαλών' η μάνα της μαλών' η μάνα της
μαλώνει κι ο αδερφός της πως πέφτω αντάμα της.

ΕΛΑ ΝΑ ΣΕ ΦΙΛΗΣΩ

Ποια είναι αυτή που μπρόβαλε και στο χορό εμπήκε
ποια είναι αυτή που μπρόβαλε και στο χορό εμπήκε,
και από τις νοστιμάδες της ο ήλιος εβγήκε.

Έλα να σε φιλήσω και φίλα με κι εσύ,
και σαν το μαρτυρήσω μαρτύρα το και κι εσύ.

Σαν τι τραγούδι να σου πω πουλί μου να σ' αρέσει
σαν τι τραγούδι να σου πω πουλί μου να σ' αρέσει,
που 'χεις αγγελικό κορμί και δαχτυλίδι μέση.

Έβγα στο παραθύρι κρυφά απ' τη μάνα σου,
και κάνε πως ποτίζεις τη μαντζουράνα σου.

Τσαχπίνικα μην περπατείς κόντρα μην αρμενίζεις
τσαχπίνικα μην περπατείς κόντρα μην αρμενίζεις,
γιατ' η καρδιά μου είναι γυαλί και μου την(ε) ραγίζεις.

Έλα να σε φιλήσω και γρήγορα να πας,
να μη σε δουν γειτόνοι και πουν πως μ' αγαπάς.

Ψηλέ λιγνέ μου τσελεμπή αφράτε και δροσάτε
ψηλέ λιγνέ μου τσελεμπή αφράτε και δροσάτε,
το μάθανε πως μ' αγαπάς και θαρετά περπάτειε.

Εσύ 'σαι το σταφύλι κι εγώ το τσάμπουρο,
φίλα με εσύ στα χείλη κι εγώ στο μάγουλο.

ΠΑΣΑΣ

Τραγούδι της αγάπης με προέλευση από τα Αλάτσατα

και το Σιβρισάρι της Ερυθραίας της Μικράς Ασίας.

Να 'μουν στην Πόλη ένας πασάς ερ αμάν γιαντίμ αμάν
να 'μουν στην Πόλη ένας πασάς ερ αμάν γιαντίμ αμάν,
στη Σμύρνη μια πολίτσα καλέ καλέ 'σύ καλέ δε μιλάς και 'σύ
στη Σμύρνη μια πολίτσα καλέ καλέ 'σύ καλέ δε μιλάς και 'σύ.

Και στον απάνω μαχαλά ερ αμάν γιαντίμ αμάν
και στον απάνω μαχαλά ερ αμάν γιαντίμ αμάν,
ζαμπίτης στα κορίτσια καλέ καλέ 'σύ καλέ δε μιλάς και 'σύ
ζαμπίτης στα κορίτσια καλέ καλέ 'σύ καλέ δε μιλάς και 'σύ.

Ήθελα να 'μουνα κριτής ερ αμάν γιαντίμ αμάν
ήθελα να 'μουνα κριτής ερ αμάν γιαντίμ αμάν,
τις λεύτερες να κρίνω καλέ καλέ 'σύ καλέ δε μιλάς και 'σύ
τις λεύτερες να κρίνω καλέ καλέ 'σύ καλέ δε μιλάς και 'σύ.

Κι όποια είναι πιο όμορφη ερ αμάν γιαντίμ αμάν
κι όποια είναι πιο όμορφη ερ αμάν γιαντίμ αμάν,
να μην την(ε) αφήνω καλέ καλέ ‘σύ καλέ δε μιλάς και ‘σύ
να μην την(ε) αφήνω καλέ καλέ ‘σύ καλέ δε μιλάς και ‘σύ.

Μπερμπάντη με φωνάζουνε ερ αμάν γιαντίμ αμάν
μπερμπάντη με φωνάζουνε ερ αμάν γιαντίμ αμάν,
μα ποια είν’ η μπερμπαντιά μου καλέ καλέ ‘σύ καλέ δε μιλάς και ‘σύ
μα ποια είν’ η μπερμπαντιά μου καλέ καλέ ‘σύ καλέ δε μιλάς και ‘σύ.

Πως αγαπώ τις όμορφες ερ αμάν γιαντίμ αμάν
πως αγαπώ τις όμορφες ερ αμάν γιαντίμ αμάν,
μου βγάλαν’ τ’ όνομά μου καλέ καλέ ‘σύ καλέ δε μιλάς και ‘σύ
μου βγάλαν’ τ’ όνομά μου καλέ καλέ ‘σύ καλέ δε μιλάς και ‘σύ.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΠΡΟΞΕΝΗΤΗΣ

Τραγούδι καθιστικό του γάμου με προέλευση από την Κρήνη (Τσεσμέ)

και την Κάτω Παναγιά χερσονήσου Ερυθραίας Μικρά Ασίας.

Ποιος ήταν ο προξενητής π’ ανέβαινε την σκάλα
ωχ π’ ανέβαινε την σκάλα,
κι (η)ταίριαξε τον αϊτό μαζί με την σουρτάνα
ωχ μαζί με την σουρτάνα.

Αλατσατιανέ μ' αέρα που φυσάς νύχτα και μέρα,
Τσεσμελιά μου παινεμένη και στον κόσμο ξακουσμένη.

Γαμπρέ μου σε περικαλώ μια χάρη να μας κάνεις
ωχ μια χάρη να μας κάνεις,
τη νύφη που σου δώκαμε να μην την (ε)πικράνεις
ωχ να μην την (ε)πικράνεις.

Τσεσμελίδικη μου γλάστρα με τα πούλουδα σου τ' άσπρα,
Κατωπαναγιούσαινά μου 'σύ μου πήρες την καρδιά μου.

Στη μέση τον (η)βάλανε τον ουρανό με τ' άστρα
ωχ τον ουρανό με τ' άστρα,
τη Μπαρμπαριά με τα σπαθιά την Πόλη με τα κάστρα
ωχ την Πόλη με τα κάστρα.

Αλατσατιανή μου γλάστρα με τα πούλουδα σου τ' άσπρα,
Τσεσμελίδικε μ' αέρα που φυσάς νύχτα και μέρα.

ΑΤΑΡΗΣ

Πάλι(ν) εβγήκα στο χορό ωχ αμάν σεβνταλή μ' αμάν,
τέσσερα μαύρα μάτια Άταρης αμάν αμάν Άταρης.

Τέσσερα γαϊτανόφρυδα ωχ αμάν σεβνταλή μ' αμάν,
και δυο κορμιά δροσάτα Άταρης αμάν αμάν Άταρης.

Να σας παινέσω ήθελα ωχ αμάν σεβνταλή μ' αμάν,
μα 'σείς 'στε παινεμένα Άταρης αμάν αμάν Άταρης.

Από τα νύχια ως την κορφή ωχ αμάν σεβνταλή μ' αμάν,
είστε ζωγραφισμένα Άταρης αμάν αμάν Άταρης.

Όρκο 'κανα στην Παναγιά ωχ αμάν σεβνταλή μ' αμάν,
για να μην τραγουδήσω Άταρης αμάν αμάν Άταρης.

Μα 'γώ για το χατίρι σας ωχ αμάν σεβνταλή μ' αμάν,
τον όρκο θα πατήσω Άταρης αμάν αμάν Άταρης.

Αλατσατιανέ μου Αέρα

Όσ' άστρα είναι στον ουρανό
τριγύρω στο φεγγάρι αχ τριγύρω στο φεγγάρι,
τόσα καλωσορίσματα
σου στέλνω κάθε βράδυ αχ σου στέλνω κάθε βράδυ.

Αλατσατιανέ μου αγέρα που φυσάς νύχτα και μέρα.

Σ' αφήνω την καληνυχτιά
πέσε βαθιά κοιμήσου αχ πέσε βαθιά κοιμήσου,
και 'γώ θα μείνω πλάϊ σου
σκλάβος και δουλευτής σου αχ σκλάβος και δουλευτής σου.

Αλατσατιανέ μου αγέρα που φυσάς νύχτα και μέρα.

Γίνε φωνή μου πέλαγος
κι αρμένισε σαν άστρο αχ κι αρμένισε σαν άστρο,
κι άμε χαιρέτισε μου ‘τό
τον κρίνο μου τον άσπρο αχ τον κρίνο μου τον άσπρο μου.

Αλατσατιανέ μου αγέρα που φυσάς νύχτα και μέρα.

Αλατσατιανός Μπάλλος

Αρχίνα γλώσσα μου γλυκιά κι αχείλι μου μελέτα,
και ‘σύ καημένη μου καρδιά όσα κι αν ξέρεις πες ‘τά.

Τραγούδια και παινέματα ξέρω και ‘γώ καμπόσα,
μα δε μ’ αφήνει να τα πω η ταπεινή μου γλώσσα.

Τα πόδια το κορμί βαστούν κι η κεφαλή την γνώση,
κι η γλώσσα την τιμή κρατά σ’ άλλον(ε) να τη δώσει.

Τ’ άστρα δε βασιλεύουνε ο ήλιος τα θαμπώνει,
και η δική σου ομορφιά το νου μου το σκλαβώνει.

Τα μάτια βάζεις κάτω και την τσεμπεροσιά,
την εδική σου γνώμη δεν την αλλάζεις πια.

Η θάλασσα ‘χει έναν καημό ίσκιο δέντρου δεν βλέπει,
και ‘σένα η αγάπη σου υποφερμό δεν έχει.

Γλυκά γλυκά με βλέπεις και μου χαμογελάς,
με τα φερσίματά σου δείχνεις πως μ' αγαπάς

Από τα γλυκά σου μάτια

Από τα γλυκά σου μάτια
τρέχει αθάνατο νερό σεβντίμ αμάν
και σου γύρεψα λιγάκι
και δε μου 'δωσες να πιω

Ολμάζ πιπίνι μου Ολμάζ
να με πεθάνεις πολεμάς
να με πεθάνεις πολεμάς
Ολμάζ πιπίνι μου Ολμάζ

Είπα σου μη με πειράζεις
κι άσε με στο χάλι μου σεβντίμ αμάν
και το νου μου τον επήρες
από το κεφάλι μου

Έλα να πάμε μάτια μου
κι ας φέρουν τα κομμάτια μου
κι ας φέρουν τα κομμάτια μου
έλα να πάμε μάτια μου

Άφες με γλυκιά μου αγάπη
ν'ακουμπήσω απάνω σου σεβντίμ αμάν
και τερμάνι εγώ δεν έχω
να θωρώ τα κάλλη σου

Έλα να πάμε κει που λες
που κάνουν τα πουλιά φωλιές
που κάνουν τα πουλιά φωλιές
έλα να πάμε κει που λες

Γιαλό Γιαλό

Τα μάτια σου με κάψανε μα ‘γώ τα καμαρώνω,
σαν κάνω μέρες να τα δω κλαίω και δε μερώνω.

Έβγα να σε δω έβγα να σε δω
έβγα να σε δω να παρηγορηθώ.

Όλοι μου λέν’ να σ’ αρνηθώ δεν ξέρω τι να κάνω,
και ‘γώ μια ώρα αν δε σε δω το νου μου τον (ε)χάνω.

Γιαλό γιαλό γιαλό ψαράκια κυνηγώ
κυνήγα τα και ‘σύ αγάπη μου χρυσή.

Κι όλοι μου λέν’ αρνήσου το και κατηγόρησε το,
μα ‘γώ ‘λεγα από μέσα μου Θεέ μου ‘μπρόβαλε το.

Μαλών’ η μάνα της μαλών’ η μάνα της
μαλώνει κι ο αδερφός της πως πέφτω αντάμα της.

Γιωργίτσα

Εγώ 'λεγα να σ' αγαπώ Γιωργίτσα μου,

κανείς να μην το ξέρει,
τώρα το μάθανε οι δικοί Γιωργίτσα μου,
το μάθανε κι οι ξένοι.

Έλα Γιούλα Γιούλα έλα πάρε με,
άνοιξε τις δυο αγκάλες μέσα βάλε με.

Το γιασεμί στην πόρτα σου Γιωργίτσα μου,
άνθισε και θα δέσει,
τ' αγγελικό σου το κορμί Γιωργίτσα μου,
στα χέρια στα χέρια μου θα πέσει.

Έλα Γιούλα Γιούλα έλα πάρε με,
άνοιξε τις δυο αγκάλες μέσα βάλε με.

Μάζεψε εσύ τα γιασεμιά Γιωργίτσα μου,
κι εγώ τα βελονιάζω,
πούλησε την αγάπη σου Γιωργίτσα,
κι εγώ την αγοράζω.

Έλα Γιούλα Γιούλα έλα πάρε με,
άνοιξε τις δυο αγκάλες μέσα βάλε με.

Εγγλεζίτσα

Έλα βρε Εγγλεζίτσα
να τα μιλήσουμε
γιατ' είδα στ' όνειρό μου

πως θα χωρίσουμε.

Εσύ 'σαι Εγγλεζίτσα
φεγγάρι λαμπερό
που ηθάμπωσες το φως μου
και δεν μπορώ να δω.

Έλα για να σε πάρω
Εγγλεζίτσα μου
μπύρα να σε τρατάρω
μικρή κουκλίτσα μου

Έλα για να γενούμε
ταιράκι και τα δυο
να μας ζηλεύουν όλοι
μέσα στο Κορδελιό.

Τα μαύρα σου τα μάτια
κι ο άσπρος σου λαιμός
και το γλυκό σ' αχείλι
είναι παλαβωμός.

Έβγα στο παραθύρι
να δεις τι γίνεται
το γαίμα τση καρδιάς μου
για σένα χύνεται.

Τση Χιός τα χελιδόνια
τση Σμύρνης τα πουλιά
ήρτανε και μου είπαν
πως έχεις αρρωστιά.

Πανάθεμά σε Σμύρνη
Μπουρνόβα και Βουρλά,
που ηπήρες το πουλί μου
και δεν το βλέπω πια.

Είναι καρδιές όπου γελούν

Είναι καρδιές όπου γελούν
είναι καρδιές που κλαίνε
είναι καρδιές όπου πονούν
τον πόνο τους δε λένε

Ω,ωχ, έβγα ταίρι μου
ω,ωχ, και πιάσ' το χέρι μου

Για μάγια μου 'κανες
για μαγεμένο μ' έχεις
και μέσα στην αγκάλη σου
περιπλεγμένο μ' έχεις

Ω,ωχ, μάγια μου 'κανες
ω,ωχ, εσύ με τρέλανες

Όταν σε βλέπω κι έρχεσαι
φωνάζω Παναγιά μου
αυτά τα μάτια τα γλυκά
να γίνουνε δικά μου

Ω,ωχ, έλα πέρασε
ω,ωχ, παίξε και γέλασε

Έλα να σε Φιλήσω

Ποια είναι αυτή που μπρόβαλε και στο χορό εμπήκε
ποια είναι αυτή που μπρόβαλε και στο χορό εμπήκε,
και από τις νοστιμάδες της ο ήλιος εβγήκε.

Έλα να σε φιλήσω και φίλα με κι εσύ,
και σαν το μαρτυρήσω μαρτύρα το και κι εσύ.

Σαν τι τραγούδι να σου πω πουλί μου να σ' αρέσει
σαν τι τραγούδι να σου πω πουλί μου να σ' αρέσει,
που 'χεις αγγελικό κορμί και δαχτυλίδι μέση.

Έβγα στο παραθύρι κρυφά απ' τη μάνα σου,
και κάνε πως ποτίζεις τη μαντζουράνα σου.

Τσαχπίνικα μην περπατείς κόντρα μην αρμενίζεις
τσαχπίνικα μην περπατείς κόντρα μην αρμενίζεις,
γιατ' η καρδιά μου είναι γυαλί και μου την(ε) ραγίζεις.

Έλα να σε φιλήσω και γρήγορα να πας,
να μη σε δουν γειτόνοι και πουν πως μ' αγαπάς.

Ψηλέ λιγνέ μου τσελεμπή αφράτε και δροσάτε
ψηλέ λιγνέ μου τσελεμπή αφράτε και δροσάτε,
το μάθανε πως μ' αγαπάς και θαρετά περπάτειε.

Εσύ 'σαι το σταφύλι κι εγώ το τσάμπουρο,
φίλα με εσύ στα χείλη κι εγώ στο μάγουλο.

Μελαχρινό μου πρόσωπο

Μελαχρινό μου πρόσωπο, ματάκια μενεξέδες
για σένα γλυκοτραγουδούν τα αηδόνια στους μπαξέδες.

Χόρευε μη κάνεις νάζι κι άλλη νέα δε σου μοιάζει
κι άλλη νέα δε σου μοιάζει, καλέ μικρούλα μου.

Τα μάτια σου τα ολόμαυρα όλο τριγύρω ασήμι,
βάνουν φωτιές καίγουν καρδιές δεν ξεύρουν καλοσύνη.

Σαν κάνεις νάζι, καμία δε σου μοιάζει
καμία δε σου μοιάζει, μελαχρινούλα μου.

Μελαχρινό σε είπανε πολύ βαρύ σου εφάνη
μα η μελαχρινάδα σου στον Άδη θα με βάνει.

Χόρευε μη κάνεις νάζι κι η μαμά σου σε κοιτάζει
κι η μαμά σου σε κοιτάζει, μελαχρινίτσα μου.

Σαν κάνεις νάζι, καμία δε σου μοιάζει
καμία δε σου μοιάζει μελαχρινούλα μου.

Μια Σμυρνιά

Μια Σμυρνιά στο παραθύρι
Με παράπονο στα χείλη
πότιζε βασιλικό καλέ
μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπώ.

Πότιζε και μαντζουράνα
άσπρη μου παχειά σουλτάνα
πότιζε βασιλικό καλέ
μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπώ .

Στου βοριά το μπαλκονάκι
γεια σ' αγάπη μου Ρηνάκι
στρώσε μου να κοιμηθώ καλέ
μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπώ .

Βάλε και για μαξιλάρι
ποια 'χει τη δικιά σου χάρη
τα χεράκια σου τα δυο καλέ
Σμυρνιοπούλα σ' αγαπώ.

ντε βρε ντε

Να `χα μια πέτρα μάλαμα
άιντε ντε - ντε βρε ντε
να σου `κανα βραχιόλια καλέ
άιντε ντε - ντε βρε ντε
πάντρεψε με μάνα ντε.

Να βάζεις τα χεράκια σου
άιντε ντε - ντε βρε ντε
που `ναι άσπρα σαν τα χιόνια καλέ
άιντε ντε - ντε βρε ντε

η κόρη θέλει με τα με.

Να `μουνα πέτρα και μυστρί
άιντε ντε - ντε βρε ντε
και λάσπη να με χτίζεις καλέ
άιντε ντε - ντε βρε ντε
η κόρη θέλει με τα μέ.

Να `μουν και χειρομάντηλο
άιντε ντε - ντε βρε ντε
τον ίδρω να σκουπίζεις καλέ
άιντε ντε - ντε βρε ντε
πάντρεψε με μάνα ντε.

Πάλιν εβγήκαν στο χορό

Πάλιν εβγήκαν στο χορό τέσσερα μαύρα μάτια
που σαϊτεύουν τις καρδιές, τις κάνουνε κομμάτια
ένα τραγούδι θα σου πω πουλί μου να σ'αρέσει
που'χεις αγγελικό κορμί και δαχτυλίδι μέση

Όμορφα που ταιριάξατε τα δυο σαν ένα μπόι
σαν τα κυπαρισσόμηλα που'ναι στο περιβόλι
βγάλε το γελεκάκι σου και χόρεψε γιομάτα
και χόρεψέ τηνε καλά αυτή τη μαυρομάτα.

Ποιος ήταν ο Προξενητής

Τραγούδι καθιστικό του γάμου με προέλευση από την Κρήνη (Τσεσμέ) και την Κάτω Παναγιά χερσονήσου Ερυθραίας Μικρά Ασίας.

Ποιος ήταν ο προξενητής π’ ανέβαινε την σκάλα
ωχ π’ ανέβαινε την σκάλα,
κι (η)ταίριαξε τον αϊτό μαζί με την σουρτάνα
ωχ μαζί με την σουρτάνα.

Αλατσατιανέ μ’ αέρα που φυσάς νύχτα και μέρα,
Τσεσμελιά μου παινεμένη και στον κόσμο ξακουσμένη.

Γαμπρέ μου σε περικαλώ μια χάρη να μας κάνεις
ωχ μια χάρη να μας κάνεις,
τη νύφη που σου δώκαμε να μην την (ε)πικράνεις
ωχ να μην την (ε)πικράνεις.

Τσεσμελίδικη μου γλάστρα με τα πούλουδα σου τ’ άσπρα,
Κατωπαναγιούσαινά μου ‘σύ μου πήρες την καρδιά μου.

Στη μέση τον (η)βάλανε τον ουρανό με τ’ άστρα
ωχ τον ουρανό με τ’ άστρα,
τη Μπαρμπαριά με τα σπαθιά την Πόλη με τα κάστρα
ωχ την Πόλη με τα κάστρα.

Αλατσατιανή μου γλάστρα με τα πούλουδα σου τ’ άσπρα,
Τσεσμελίδικε μ’ αέρα που φυσάς νύχτα και μέρα.

Ρουμπαλιά γαρυφαλιά

Ποιος είδε νε- ρούμπα- ρουμπαλιά
ποιος είδε νέο σεβνταλή

και της αγάπης κλέφτη
τριαλαλαλαλαλαλα

Ρουμπαλιά γαρυφαλιά
σε τριγυρνούνε τα πουλιά

Για να ξυπνά- ρούμπα- ρουμπαλιά
για να ξυπνάει με το αχ
και με το βαχ να πέφτει
τριαλαλαλαλαλαλα

Ρουμπαλιά μου Χιώτισσα
σε είδα ψες κι αρρώστησα

Τα μάτια σου ρούμπα- ρουμπαλιά
τα μάτια σου με κάνανε
να στρώσω δεν κοιμούμαι
τριαλαλαλαλαλαλα

Ρουμπαλιά γαρυφαλιά
σε τριγυρνούνε τα πουλιά

Και το σταυρό ρούμπα- ρουμπαλιά
και το σταυρό σαν χριστιανός
να κάνω δε θυμούμαι
τριαλαλαλαλαλαλα

Ρουμπαλιά γαρυφαλιά
σε τριγυρνούνε τα πουλιά

Σύρε να πεις στη μάνα σου I

Σύρε να πεις στη μάνα σου
να κάνει κι άλλη γέννα
να κάψει κι αλλουνού καρδιά
πως έκαψε κι εμένα

-R-

Γιάλλα-γκιάλλα μπίντα γυάλλα τα ματάκια σου τα μαύρα
τα ματάκια σου τα μαύρα που είναι όλο φωτιά και λαύρα.

Κι ας ήταν να γινότανε
γιαγκίν σο μαχαλά σου
όλη να τρέξουν στη φωτιά
κι εγώ στην αγκαλιά σου.

Μελαχρινό με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια
έκαμες την καρδούλα μου
σαράντα δυο κομμάτια

Της τριανταφυλλιάς τα φύλλα

Της τριανταφυλλιάς τα φύλλα βρ' αμάν
θα τα κάνω φορεσιά αμάν γκελ αμάν
σεβνταλή μ' αμάν

Να τα βάλω να περάσω βρ' αμάν
να σου κάψω την καρδιά αμάν γκελ αμάν

σεβνταλή μ' αμάν

Σένα τα λέγω κι άκου τα
πάρε χαρτί και γράψε τα

Απεφάσισα πουλί μου βρ' αμάν
απεφάσισε κι εσύ αμάν γκελ αμάν
σεβνταλή μ' αμάν

Δυο καρδιές να γίνουν ένα βρ' αμάν
ένα σώμα μια ψυχή αμάν γκελ αμάν
σεβνταλή μ' αμάν

Σένα τα δίνω τα φλουριά
μαύρα μου μάτια και γλυκά

Υποψία να μην έχεις

Υποψία να μην έχεις
ότι πως δε σ' αγαπώ
κι εγώ χάνομαι για σένα
μία ώρα αν δε σε δω

Συ μπαξές κι εγώ φιντάνι
να σ' απαρνηθώ δεν κάνει
να σ' απαρνηθώ δεν κάνει
συ μπαξές κι εγώ φιντάνι

Από τα μπεντένια πέφτω
πέφτω για να σκοτωθώ

κι η αγάπη μου φωνάζει
πιάστε τον για το Θεό

Άντε λούσου στον μπαρμπέρη
κι έλα να σε κάνω ταίρι
κι έλα να σε κάνω ταίρι
άντε λούσου στον μπαρμπέρη

Σαν τη μαρμαροκολώνα
στέκεις μες στην εκκλησιά
και σε βλέπουν οι παπάδες
και πετούνε τα χαρμπιά

Σέν' τα λέω κι άκου τα
πάρε χαρτί και γράφε τα
πάρε χαρτί και γράφε τα
εσέν' τα λέγω κι άκου τα.